

Datum: 15.10.2026

Medij: Kurir

Rubrika Politika

Autori: redakcija

Teme: Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 1365

Naslov: PONOS

Strana: 1,2,3

Datum: 15.10.2026

Medij: Kurir

Rubrika: Politika

Autori: redakcija

Teme: Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 1365

Naslov: PONOS

Strana: 1,2,3

Kurir Politika

Nosilac liste „Aleksandar Vučić - Ujedinjena Srbija“ najavio je velika ulaganja u Mačvu i Podrinje, izgradnju bolnice, novih kilometara puteva i kanalizacije. Iz Šapca je poručio da Srbija neće pristati na ucene i da će nastaviti da vodi samostalnu politiku.

Aleksandar Vučić, nosilac liste „Aleksandar Vučić - Ujedinjena Srbija“ i kandidat za premijera, na velikom predizbornom skupu u Šapcu, pred 10.000 ljudi, najavio je izgradnju nove bolnice, vredne čak 135 miliona evra, završetak više od 150 kilometara kanalizacione mreže, nove puteve i znatan rast plata, koje bi, prema njegovom obećanju, za četiri godine u Šapcu i Loznici trebalo da dostignu 1.450 evra!

Razvoj Mačve i Podrinja

Pred velikim brojem okupljenih građana Vučić je poručio da će nastaviti da se bori za razvoj Mačve i Podrinja, privlačenje investitora i otvaranje novih radnih mesta.

„Za novu bolnicu obezbeđena su 4,2 hektara zemljišta. Projekat će biti završen za dva meseca, a procenjena vrednost objekta od 76.000 kvadrata iznosi oko 135 miliona evra. Izgrađićemo novu bolnicu u Šapcu, na ponos celog grada i cele Mačve - poručio je Vučić.

Podsetio je da je lično pregovarao s brojnim investitorima, među kojima su japanski „Jazaki“ i kineska fabrika robota, i obećao nova ulaganja u Šabac, Bogatić, Vladimircu, Koceljevu, Loznicu, Krupanj i Mali Zvornik.

Govoreći o infrastrukturi, najavio je završetak kanalizacione mreže, obnovu lokalnih puteva i produljenje brzog saobraćajnice od Loznice prema Malom Zvorniku, uz mogućnost

SVE ZA NAROD

10.000
GRADANA BILO NA SKUPU „UJEDINJENE SRBIJE“

76.000
KVADRATA BIĆE POVRŠINA NOVE BOLNICE U ŠAPCU

VUČIĆ U ŠAPCU: GRADIMO BOLNICU OD 135 MILIONA EVRA, PLATE ĆE BITI 1.450 €

Ne dam strancima da gospodare našom zemljom, poručio je pred 10.000 građana kandidat za premijera Srbije

njenog daljeg povezivanja s Bajinom Baštom. Najavio je i otvaranje fakulteta i studentskih centara u Mačvanskom okrugu, kao i ulaganja u turizam.

Kurtijevi kontrolori

Poseban deo obraćanja u Šapcu Aleksandar Vučić posvetio je tzv. Student-

skoj listi i njenim vezama s političkim akterima u regionu. On je izneo tvrdnju da se na mesta kontrolora postavljaju ljudi povezani s listom Albina Kurtija, a potom postavio pitanje zbog čega blokade podržavaju pojedini regionalni političari.

- Oni danas od Subotice

do Vranja na konto Kurtijeve liste postavljaju kontrolore u ime Studentske liste. Zašto ih podržavaju Kurti, Đukanović, Spajić... Nije samo zato što mene mrze - poručio je Vučić. Govoreći o Kosovu i Metohiji, naglasio je da Srbija neće pretiti nikome, ali da neće dozvoliti otimanje

svoje teritorije.

- Ja da priznam Kosovo, neću, a oni vam na to pitanje odgovoriti neće - rekao je Vučić aludirajući na političke protivnike i dodao:

- Ne dam strancima da gospodare našom zemljom!

On je istakao da će Sr-

bija nastaviti da vodi samostalnu spoljnu politiku, ostati na evropskom putu, ali i zadržati saradnju s Rusijom, Kinom i Sjedinjenim Američkim Državama.

Evropski put

Govoreći o spoljnopolitičkom kursu, istakao je

Datum: 15.10.2026

Medij: Kurir

Rubrika: Politika

Autori: redakcija

Teme: Beograd na vodi

Naslov: PONOS

Napomena:

Površina: 1365

Strana: 1,2,3

VUČIĆ ODGOVORIO NA SKANDALUZNU IZJAVU IZ PODGORICE

Srbija neće plaćati reket ni Crnoj Gori ni Hrvatskoj

● Reagujući na izjavu potpredsednika Skupštine Crne Gore Mirsada Nurkovića da je najbolje da Srbija plati 2,7 milijardi evra Hrvatskoj, koje ona inače potražuje od Crne Gore, Vučić je naveo da pare od Srbije dobiti neće.

– Stigla je najčudnija izjava, nećete verovati, poslušajte dobro, nisam siguran da ste je svi čuli: potpredsednik Skupštine Crne Gore, izvesni Nurković, ali pazite, potpredsednik Skupštine Crne Gore, kaže: "Pošto Hrvatska traži od njih pare, tri milijarde, najbolje je da Srbija plati te tri milijarde Hrvatskoj u naše ime", rekao je Vučić i nastavio: „A ja šaljem

jednu poruku zvaničnicima Crne Gore i Hrvatske: lepo vi jedni druge podržavajte, otimajte pare jedni od drugih, a mi reket da plaćamo nećemo ni jednima ni drugima, i nikada nikome nismo hteli. Ovo je slobodarski narod, pare tražite negde drugde, a od Srbije ih dobiti nećete. Još

ćemo da te pitamo kako ti je ta ideja pala na pamet, jesi to sam smislio ili ti neko pomogao? Čim dođeš u Beograd na vodi da se baškariš, lepo ćemo da te priupitamo: jesi sam smišljao ili ti je neko u tome pomogao? Srbija je ozbiljna država, da reketirate Srbiju, nećete, i da otimate od ovog naroda, nećete.“

▲ Mirsad Nurković

da Srbija ostaje na evropskom putu, ali da neće uvoditi sankcije Rusiji, dok će istovremeno razvijati saradnju s Kinom i Sjedinjenim Američkim Državama.

Vučić se osvrnuo i na političke protivnike, optužujući blokade da pokušavaju da spreče slobodu okupljanja i političkog izražavanja. Poručio je da, ukoliko dobije poverenje građana da vodi vladu, neće dozvoliti političko nametanje stavova u školama i na fakultetima. Zahvaljujući okupljenima na podršci, naglasio je da su, kako je rekao, ostali dosledni svojim principima i u najtežim trenucima.

– Vi ste trpeli, ali bili ste uz svoju otadžbinu. Zato vas volim najviše na svetu – rekao je Vučić.

Njegova centralna poruka iz Šapca bila je da će, ukoliko dobije poverenje na izborima 25. oktobra, nastaviti ulaganja u infrastrukturu, zdravstvo i privredu, uz obećanje daljeg povećanja plata i penzija.

VUČIĆ RAZNEŽIO SRBIJU

Spasao napuštene štence i odlučio da ih udomi!

● Aleksandar Vučić raznežio je javnost emotivnom objavom na svom Instagram nalogu, u kojoj je pokazao štence koji su pronađeni napušteni na ulici, bez majke i prepušteni sami sebi. Njihova sudbina toliko ga je dirnula da je odlučio da ih zbrine, a najmanje dva mališana dobiće trajni dom upravo kod njega. On je s pratiocima podelio dirljive trenutke provedene sa štencima, koji su se za kratko vreme toliko vezali za njega da mu, kako je priznao, neće biti lako da se odvoji od njih.

– Možete li mi pomoći sa izborom imena za ove divne pse? Ove štence našli smo napuštene, ostali su bez majke, prepušteni sami sebi. Čim su mi ih pokazali, znao sam da ne mogu da ih ostavim na ulici i da moram bar privremeno da im pomognem – rekao je Vučić. Međutim, ono što je u početku trebalo da bude samo privremena briga o napuštenim životinjama ubrzo je preraslo u mnogo više. Štenci su osvojili njegovo srce, pa je odlučio da nekima od njih pruži stalni dom, dok će ostali biti udomljeni kod komšija koje su već izrazile želju da ih prihvate.

– Ljubav je tolika da sam odlučio da dvoma dam njihov dom zauvek, a druga dva psa ćemo udomiti kod komšija. Vučić nije krio koliko ga je susret s napuštenim štencima emotivno pogodio, ali ni koliko su ga mališani brzo osvojili svojom razigranošću i privrženosti. Priznao je i da sada mnogo bolje razume svoju ćerku i njenu ogromnu ljubav prema životinjama.

– Samo ne znam kako ću da se rastanem od dvoje-troje njih, lepo im je ovde, navallili na pertle... – rekao je Vučić, opisujući kako izgledaju trenuci provedeni s novim četvoronožnim prijateljima.

K. P.

Datum: 15.10.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Nataša Korlat

Teme: Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 1578

Naslov: Kupuje nekretnine po Srbiji i Crnoj Gori, dobija apanaže iz susedstva

Strana: 40,41,42

Ekonomija na radaru

ISTRAŽUJEMO KAKO VLADIMIR MANDIĆ, OPERATIVAC SNS, GOMILA IMOVINU

Kupuje nekretnine po Srbiji i Crnoj Gori, dobija apanaže iz susedstva

Osim što je suvlasnik skoro 50 nekretnina u strogom centru Beograda i na Dedinju i stana u Novom Sadu, bivši rukometaš se nedavno upisao kao vlasnik još 23 parcele i dva objekta u Belegišu i Surduku, a opozicija tvrdi da se njegovi objekti koriste i za upis fantomskih birača

Nataša Korlat

GORAN SRĐANOV / NOVA RS

VLADIMIR MANDIĆ, JEDAN od glavnih operativaca SNS-a i bivši rukometaš, suvlasnik je skoro 50 nekretnina u strogom centru Beograda i na Dedinju, stana u Novom Sadu, a poslednjih meseci upisao se kao vlasnik još 23 parcele i dva objekta u Belegišu i Surduku, pokazuju podaci do kojih je došao *Radar*. Opozicija tvrdi da na svoje objekte u glavnom gradu upisuje fantomske birače, a prema našim saznanjima, prebivalište u njegovom stanu prijavio je i predsednik Rukometnog kluba Partizan Miljan Žugić.

Pritom su i Žugić i Mandić deo istrage koja se u Crnoj Gori vodi zbog prodaje firme čiji je deo i TV *Adria* za svega 1.000 evra, koja je kasnije poklonjena kompaniji

povezanoj sa Danetom Šijanom, nekadašnjim rukometašom i suvlasnikom T&M Grup solušn. Mandić i u susednoj državi kupuje milionski vredne nekretnine i dobija ozbiljne apanaže koje su predmet istrage.

U Srbiji je kontroverzni biznismen nekažnjiv i kad pred kamerama napada novinarske ekipe, građane i studente, a iz prvih redova prati mitinge SNS-a. Privođen je u BiH, ali i u Crnoj Gori zbog sumnje da je ilegalno unosio novac za kupovinu glasova za tamošnje lokalne izbore. Iako mu je, zajedno sa Šijanom, iz „razloga nacionalne bezbednosti“ zabranjen ulazak u tu susednu državu, Mandić nalazi način da iz nje dobija veliki novac, ali i da i u njoj kupuje milionski vredne nekretnine.

Datum: 15.10.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Nataša Korlat

Teme: Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 1578

Naslov: Kupuje nekretnine po Srbiji i Crnoj Gori, dobija apanaže iz susedstva

Strana: 40,41,42

Iz svega što smo mogli čuti, može se zaključiti da je u susednoj državi angažovan u firmi koja je vlasnik televizije sa nacionalnom frekvencijom i iz nje dobija apanaže, ali nije poznato po kom osnovu. Crnogorske *Vijesti* su objavile da Poreska uprava privodi kraju istragu o dve promene vlasništva u Adria menadžment servisu (AMS), koji je vlasnik TV Adria i firme Adria marketing end medija.

Najpre je, u aprilu 2023, stopostotni udeo u AMS-u od srpskog državljanina Bratislava Stojiljkovića za 1.000 evra kupio Miloš Janjušević, da bi je godinu i po kasnije bez naknade preneo na BTM spark iz Podgorice. Kada je Janjušević upisan kao vlasnik, Miljan Žugić, predsednik RK Partizan, postaje izvršni direktor kompanije, dok je u registracionoj dokumentaciji iz aprila 2023. kao kontakt adresa AMS-a naveden mejl koji sadrži ime Branke Tešanović Marković. Isto ime ponovo se pojavljuje godinu i po kasnije, kada je 1. oktobra 2024. stopostotno vlasništvo u AMS-u, kako su objavile *Vijesti*, Janjušević bez naknade preneo BTM sparku, koji je formalno osnovala Branka Tešanović Marković, ali se još tada sumnjalo da je ona stvarna vlasnica te firme. Tim pre što je u isto vreme bila direktorka i BTM sparka i T&M Grup solučna, čiji je suvlasnik bio još jedan nekadašnji rukometaš i miljenik vlasti – Dane Šijan. Upravo su vozila te kompanije dovozila birače iz Republike Srpske na lokalne izbore u Beograd i tada kreće poslovni uspon T&M Grupe, osnovane 31. maja 2022. Tu godinu završila je sa ukupnim prihodom od samo 428.000 dinara, a lane su bili 51.700 puta veći, čak 22,13 milijardi dinara i samo u zadnje tri godine imala je neto dobit veću od dve milijarde dinara ili 17 miliona evra.

U to vreme, kako pišu *Vijesti*, AMS je velike mesečne apanaže isplaćivao Vladimiru Mandiću, ali nije jasno po kom osnovu. On formalno nije deo osnivačkih i upravljačkih struktura AMS-a i BTM Sparka, a finansijska istraga bi trebalo da otkrije njegovu ulogu u tom poslu. Tu istragu već neko vreme navodno vode i Uprava policije i Specijalno državno tužilaštvo, ali iz tih institucija nisu odgovorili na pitanja *Vijesti* o tom predmetu. Pitanja su upućena i Agenciji za nacionalnu bezbednost.

Na prvi pogled moglo bi se zaključiti da srpski državljani Mandić i Šijan, bliski SNS-u, stoje iza preuzimanja televizije sa nacionalnom frekvencijom u Crnoj Gori i da im je to pravi cilj. Da li je to zaista tako, pitali smo ih, ali do zaključenja ovog broja nismo dobili odgovore. Pitanja smo uputili i Branki Tešanović Marković,

Iako mu je, zajedno sa Šijanom, zabranjen ulazak u Crnu Goru, Mandić nalazi način da iz nje dobija veliki novac, ali i da i u njoj kupuje milionski vredne nekretnine

ali ni od nje nismo dobili povratne informacije.

U celoj priči zanimljiva je uloga i Miljana Žugića, izvršnog direktora AMS-a i sa njim povezanih firmi. U Beogradu je predsednik Upravnog odbora RK Partizan, a iz podataka objavljenih na sajtu APR-a može se videti da je prijavio prebivalište u Kraljevića Marka u Beogradu, na adresi objekta čiji je vlasnik Vladimir Mandić. Zanimljivo je da je na

istoj adresi prijavljen i Momčilo Mandić, otac Vladimira Mandića.

I Žugiću smo uputili pitanja preko mejl adrese RK Partizan, ali do zaključenja ovog broja ni od njega nismo dobili odgovore. U izjavama koje je davao za medije nije krio vezu sa Mandićem i Šijanom. Žugić je javno govorio da je porodica Mandić među najvećim donatorima kluba, navodeći da Vladimir Partizanu pomaže i logistički – kroz kontakte i razgovore o angažovanju igrača, dok je Šijan član Upravnog odbora RK Partizan.

„Suvišno je trošiti reči na porodicu Mandić i sve ono što su oni uradili za crno-bele i što i dalje rade. Nije tajna, Mandići su naši najveći donatori i bez njihove pomoći ne bismo mogli da napravimo ove rezultate. Pored finansijske podrške, oni mnogo pomažu logistički, Momčilo je bio predsednik, ima ogromno znanje i njegovi saveti su dragoceni. Vladimir je odličan u logistici i bio je igrač, pa dosta pričamo i na temu pojačanja, tako da je sve to dobro sklopljeno. Pored njih tu su i bivši igrači Dane Šijan, Ljuba Jovanović, Baki Anđelković“, izjavio je Žugić, a preneo *Žurnal*.

Iz svega se može zaključiti da Mandić donira Partizanu, ali da njemu, sa druge strane, stižu uplate iz crnogorske firme. Slika još nije potpuna, pa bez svedočenja ključnih „igrača“ u ovom timu može samo da se nagađa ko tu kome pomaže i kako novac kruži.

Predsednik UO RK Partizan u više navrata isticao je i podršku države Srbije i sada bivšeg predsednika Aleksandra Vučića njegovom klubu i rukometu. On je tada izjavio da projekat Partizana bez njih ne bi napredovao i istakao da je više državnih kompanija među sponzorima.

Sudeći po podacima sa zvaničnog sajta, klub sponzoriju Pošta Srbije, Poštanska štedionica, MTS, Dunav osiguranje... A uz njih tu su i Mandićev Manko plus i Šijanov T&M Grup solučna.

Mandić junior inače u svom vlasništvu ima samo jednu firmu – Manko plus, koja se bavi izgradnjom stambenih i nestambenih zgrada. Ima samo dva zaposlena, a njeni poslovni prihodi su i za srpske pri-

Bivši rukometaš zvanično je vlasnik samo jedne firme, čiji su poslovni prihodi od 430.000 evra skromni i za srpske prilike, pa je pitanje odakle mu novac za toliki broj nekretnina

Datum: 15.10.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Nataša Korlat

Teme: Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 1578

Naslov: Kupuje nekretnine po Srbiji i Crnoj Gori, dobija apanaže iz susedstva

Strana: 40,41,42

Ekonomija na radaru

ALEKSANDAR DJOROVIC / IMAGO SPORTFOTODIENST / PROFIMEDIA

DUSAN MILENKOVIC/ATAIMAGES

Mandićevi sportski i poslovni ortaci: Dane Šijan i Miljan Žugić

like veoma skromni i u 2025. su iznosili tek nešto više od 430.000 evra. Nije poznato koje poslove konkretno radi, budući da se ne mogu naći podaci o njihovim samostalnim investicijama, a na Portalu javnih nabavki nema je među firmama koje dobijaju poslove od države.

Zato je i čudno odakle novac Mandiću za toliko broj nekretnina koje je stekao i čiji je broj s godinama samo rastao. Portal *Nova* je u decembru 2024. objavio da je on vlasnik ukupno 46 nekretnina na dve ekskluzivne lokacije u Beogradu. Tada je zajedno sa firmom Man Ko, čiji je vlasnik bio Branislav Okuka, saradnik Milorada Dodika, posedovao čak 4.502 kvadrata koji su smešteni u objektima na Dedinju i u strogom centru grada, nadomak sedišta Beograda na vodi.

Kako je tada objavljeno, u jednoj od Mandićevih zgrada, u Kraljevića Marka broj 9 otkriven je čak 121 fantomski birač, dok je *N1* početkom oktobra objavio da u oko 30 Mandićevih stanova živi 147 ljudi sa pravom glasa. Reč je mahom o ljudima iz RS, koji su lažno prijavljivali boravište u Beogradu, kako bi stekli pravo da glasaju na lokalnim izborima. U istoj toj ulici, Mandić i kompanija Man Ko posedovali su u suvlasništvu čak 34 nekretnine, a sedam se vodilo samo na Mandića.

Na jednoj od najekskluzivnijih lokacija u Beogradu, u Ulici majora Jagodića na Dedinju, kako je objavljeno tada, Mandić u suvlasništvu ima dva objekta, od 749 i 257 kvadratnih metara. Pored toga, na njegovo ime se vode i troetažni stan od 248 i garaža od 34 kvadrata.

Danas je spisak Mandićeve imovine značajno duži. Kako piše u Katastru nepokretnosti, samo u opštini Savski venac ima 49 stanova, parcela i objekata i to uglavnom u Kraljevića Marka. Vlasnik je i pe-

tosobnog stana i garažnog mesta u Novom Sadu, a u Belegišu i Surduku ima 23 parcele i dva objekta. Portal *Nova* je u junu objavio da je u vlasništvu njega i njegove supruge 14 parcela u Belegišu, ali je očigledno za četiri meseca taj broj znatno porastao.

Iako mu je zabranjen ulazak u Crnu Goru, i tamo je postao vlasnik vrednih nekretnina, a kupoprodaju je, kao punomoćnik, završavao njegov otac Momčilo Mandić. Prema izvoru *Vijesti*, Mandić je kontinuirano kupovao zemljišta na području Tudorovića i Reževića u opštini Budva, uključujući njive, pašnjake, šume i druge zemljišne površine. Nadležni su evidentirali i kupovinu kompleksa nepokretnosti u Reževićima za 580.000 evra, kao i druge transakcije i upise zemljišta. Ostale nekretnine, uglavnom zemljište, plaćane su od 24.000 do 140.000 evra.

Na ime njegovog oca Momčila vodi se samo firma SS Petrol Bijeljina, predstavništvo u Beogradu, a bavi se „ostalim uslužnim aktivnostima podrške poslovanju“. Za razliku od sina, stariji Mandić imao samo parcelu u Surčinu. Ipak, zajednički su im napadi na novinare, pa je tako nedavno vređao reportera *N1* Mladena Savatovića i pretio mu.

Momčilo Mandić je proveo u zatvoru pet godina zbog zloupotreba službenog položaja i finansijskih malverzacija u Privrednoj banci Sarajevo. Vladimir je, sa druge strane, privođen, a sudilo mu se zbog pokušaja ubistva telohranitelja njegovog oca, ali je pravosnažno oslobođen svih optužbi. Napadi na novinare, studente i građane, prošli su bez ikakvih sankcija. Najočigledniji je bio slučaj napada na Nemanju Šarovića i ekipu televizije *KTV*, ali je tužilaštvo zaključilo da nije izvršio krivično delo, pošto za to „nije iskazan dovoljan intenzitet nasilja“. ■

51.700
puta
za samo tri godine
povećan je prihod
Šijanovog T&M Grup
solušna

Datum: 15.10.2026

Medij: Radar

Rubrika: bez naslova

Autori: Danica Popović

Teme: Aleksandar Šapić

Naslov: TV duel u blatu – radikalski raj

Napomena:

Površina: 529

Strana: 43

Kolumna

Danica Popović

TV duel u blatu – radikalski raj

**Imamo posla sa radikalskom
političkom kukavicom, a Jovan Dučić
je davno objasnio da su takvi političari
opasni po državu „ne zato što se ničega
ne plaše, jer su oni kukavice, nego zato
što se ničega ne stide“**

M.M./ATAMAGES

KAKO SE ZOVE osoba koja četrnaest godina beži od TV duela, a petnaeste godine, kad mu studenti okrenu leđa, ogorčeno kuka: demokratski principi nalažu da razgovaramo! To se zove – radikalska politička kukavica.

Sam kukavičluk tu i nije najveći problem. Davno je to Jovan Dučić objasnio: takvi političari su opasni po državu „ne zato što se ničega ne plaše, jer su oni kukavice, nego zato što se ničega ne stide“.

I zaista, u taj opis se prilično dobro uklapaju mnoge izjave dojučerašnjeg predsednika Srbije, od one iz 2020, „nemojte da lažete, niko nije rekao da je ovo najsmešniji virus“, ili one iz 2016. o tome da niko u Hercegovačkoj nije nosio fantomke, ili tvrdnje iz 2023. da „nikome nije obećao“ objavljivanje snimka iz Doljevca... Da ne zaboravim i ovogodišnju, antologijsku: „Laž o zvučnom topu – to je najstrašnija laž u poslednjoj deceniji.“

Upravo za ovakve političare, Zoran Đinđić je ravno pre trideset godina govorio: „Onda ćete imati politiku na najnižem mogućem civilizacijskom nivou, gde se razlika, granica između časti i beščašća, između istine i laži, između činjenica i klevete, između onoga što je sramotno i onoga što je pristojno u potpunosti briše, onda ste do grla u blatu i onda kažu: Dođite da raspravljamo. Dođite da diskutujemo na našem terenu – u blatu do grla.“

Pa ipak, pošteno govoreći, ni poniženja koja Vučić priređuje svojim najbližim partijskim saradnicima nisu ni slabija, a ni nežnija. Ne tako davno, na skupu naprednjaka u Šumicama, sve prisutne je nazvao ništarijama – od ministara do direktora i lokalnih funkcionera, i u lice im sasuo da su – škart i otpad.

Sećam se, Siniša Mali je spustio pogled, Selaković okrenuo glavu, ostali se sve tiše smejujili, a sadašnji gradonačelnik Šapić zapanjeno gledao u prisutne, kao da pita – ma šta je ovo, ljudi? Da je tada taj olimpijski vaterpolista i reprezentativac istog trenutka napustio taj skup, ne bismo danas gledali šta vlast čini od ljudi, naročito onih slabije pameti, živaca ili karaktera.

I dakle, šta svaki duel sa Vučićem i njegovim političkim krdom neizostavno donosi? Dve stvari su tu važne. Prva: u raspravi nisu važni argumenti, niti je tim ljudima cilj da u njih uvere bilo sagovornika, bilo publiku. Druga, još važnija: njihov cilj je da sagovornika – oblate. A blato se kasnije, iz emisije u emisiju, reciklira, pamti i prepričava, kao narodna pesma. Siniša Mali je, eto, pre neki dan optuživao Dejana Šoškića, bivšeg guvernera, da je baš on odgovoran za zadatke koje je upravo Mali obavljao u vladi demokrata! Jedino je preskočio da Šoškića jasno nazove žutim lopovom – mada, priznajem, sve je izgledalo da će to i uraditi.

No, izbori su pred vratima, i ne treba biti naivan, obe strane – i studenti i Vučić – biće nemilosrdne. Vučić je već spreman i glasno se hvali da bi očas posla razoružao desetoricu ljudi sa uperenim pištoljima i da mu to „ne bi bilo prvi put“. A pokazao je da ume i da glumi samog sebe u nizu izbornih reklama, u dve je čak i pevao. I Vjerica Radeta se oglasila – trebalo bi, kaže, ukinuti Fakultet dramskih umetnosti, to je leglo nepotizma i netalesovanih glumaca, a ne fakultet. Ona zna.

I šta čovek sa tim da radi? Isto ono što i prvi na studentskoj listi – da ih sve ignoriše. Ništa za njih nije nemilosrdnije. ■

Datum: 15.10.2026

Medij: Informer

Rubrika Vesti

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 645

Naslov: Uskoro počinje KOPANJE METROA

Strana: 1,6,7

Datum: 15.10.2026

Medij: Informer

Rubrika: Vesti

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 645

Naslov: Uskoro počinje KOPANJE METROA

Strana: 1,6,7

MINISTAR MALI NA MAKIŠU, GDE SE JOŠ SAM

Ministar finansija u tehničkom mandatu Siniša Mali obišao je gradilište na Makišu, gde će se nalaziti metro stanica Bele vode, odakle će jedna od TBM mašina, poznatija kao „krtica“, započeti kopanje tunela za prvu liniju Beogradskog metroa.

Čeka se Dunav

On otkriva kako je jedna „krtica“ već na granici s Rumunijom, dok je druga stigla u delovima, ali nije kompletna. Problem je vodostaj Dunava, koji treba da poraste kako bi TBM mašine mogle da se prebace u Beograd.

- Potrebno je nekoliko meseci da se one sklope i čim to uradimo, krećemo da kopamo. Prva linija metroa ima 21 stanicu, od Železnika do Mirijeve (Bele vode su četvrta), a druga 24 stanice od Mirijeve do Bežanijske kose, dok treća ima 23 stanice - rekao je Mali.

Mali je podsetio da je reč o ogromnim mašinama koje su naručene pre 13 meseci. Proizvedene su u Kini, a ka Srbiji su upućene u junu.

- Mašine su ogromne. Duge su 108 metara, imaju prečnik od 10 metara i težinu 1.100 tona. Jedna krtica će početi da kopa od stanice Bele vode sve do Sajma. Druga počinje da kopa od Pančevačkog mosta na Karaburmi. Krtica može da iskopa oko 10 metara dnevno - istakao je ministar.

On je objasnio da su ovakvi

Krtice su blizu, kopanje metroa KREĆE USKORO

● Jedna od kineskih TBM mašina koje će kopati metro nalazi se na granici s Rumunijom, ali potrebno je da vodostaj Dunava značajno poraste kako bi bila transportovana u Beograd

radovi novina za naše graditelje i da je procedura komplikovana.

- Odlučili smo se za ove mašine jer su bezbednije, nema ve-

likog podrhtavanja tla, nema problema sa saobraćajem. Brzo krećemo u završetak prve linije do Mirijeve. Govorili su da se ne radi ništa kada je metro u pitanju, ali ovo je ogroman poduhvat. Dugo smo čekali projekat od francuske kompanije, sada jedna po jedna stanica dobija građevinsku dozvolu i tako ih i radimo. Nikada nismo gradili metro, to

70

KILOMETARA ĆE BITI DUG METRO KADA SVE TRI LINIJE BUDU GOTOVE

jedna stanica dobija građevinsku dozvolu i tako ih i radimo. Nikada nismo gradili metro, to

Bez vozača

Sistem metroa će biti automatski, bez vozača, a u špicu će prevoziti 100.000 ljudi

Siniša Mali

je novo za nas. Samo ispitivanje sistema traje šest do osam meseci jer su procedure komplikovane - kazao je Mali.

Kada sve tri linije budu gotove, metro će biti dug 70 kilometara, dodao je ministar finansija.

Učiti od Kineza

- Trenutno radimo dve stanice - jednu ovde na Makišu i drugu na Karaburmi, gde će biti okno za „krticu“. Kada krene prva, lakše će ići sve ostalo. Po završetku prve linije druga počinje da

se gradi 2028, a treća 2029. To će biti automatski metro bez vozača. Kada se sve linije završe, metro će moći da preveze 100.000 ljudi - kazao je

Mali i dodao:

- Metro će biti povezan sa tramvajskim saobraćajem i BG vozom, što bi trebalo da doprine smanjenju gužvi u gradu. Sve kockice se poklapaju. Imaćemo 21 stanicu od iduće godine.

On je objasnio i da će, kada „krtica“ bude stigla, 140 ljudi raditi u tri smene da bi se delovi mašina spojili kod Sajma. I. Ž.

Veće gradilište od onog za Ekspo

Ministar finansija ističe i da će na stanici na Makišu biti izgrađeni novi objekti, kao i da će to gradilište u narednih nekoliko godina možda biti i veće nego gradilište Ekspa.

- Tu će se izgraditi nova škola, zdravstveni centar, a privatni kapital imaće prostor da gradi. Sve će biti najmodernije i najbezbednije za sve građane i goste Beograda. Novi Beograd će dobiti novu železničku stanicu, a metro će biti usklađen sa Beovozom i tramvajem - istakao je Siniša Mali.

On objašnjava da je ugovor sa Kinezima potpisan na dve i po milijarde evra sa depoom za vozove.

Datum: 15.10.2026

Medij: Informer

Rubrika Vesti

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

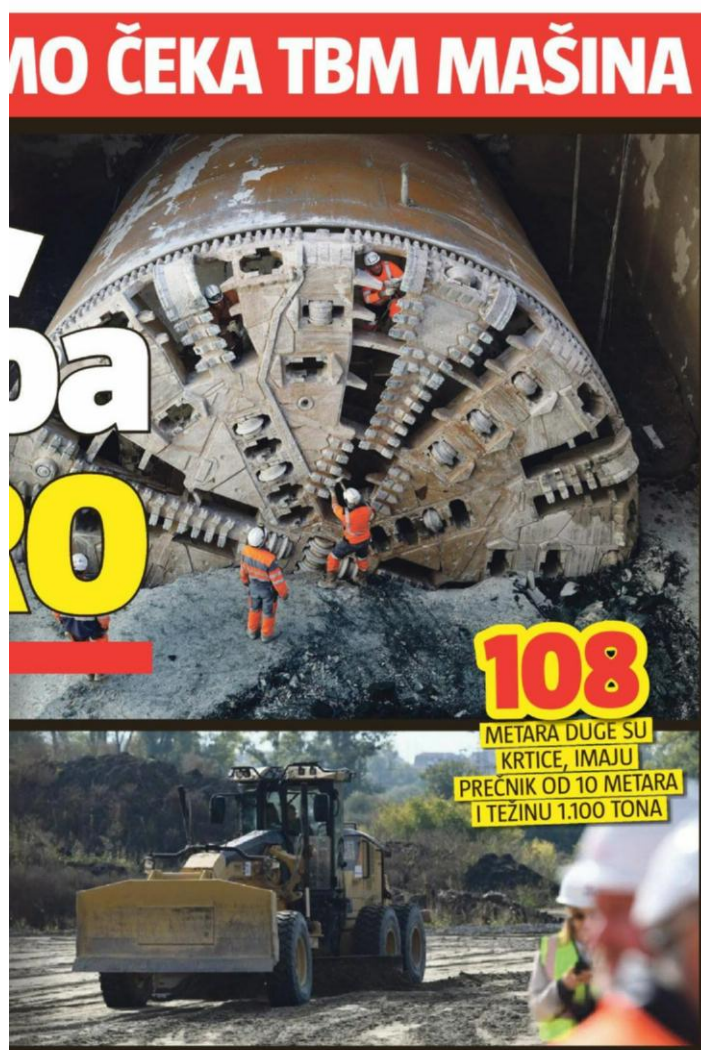
Napomena:

Površina: 645

Naslov: Uskoro počinje KOPANJE METROA

Strana: 1,6,7

Datum: 15.10.2026

Medij: Alo

Rubrika Politika

Autori: A. ILIĆ

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027; Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 1273

Naslov: OD DRŽAVE KOJA JE TONULA DO SRBIJE KOJOJ SE SVET DIVI

Strana: 4,5

»» 19 GODINA ALO! SA NAŠIM I VAŠIM NOVINAMA, DRAGI ČIT

»» ZATVORENE FABRIKE

SRBIJA 2007.

OD DRŽAVE KOJA JE TONULA DO SRBIJE KOJOJ S

Ovo nije samo priča o rođendanu jednih novina. Ovo je priča o zemlji koja je bila na kolenima, osiromašena, skrajnuta i gotovo bez nade, a koja se izdigla, ponovo stala na noge i postala država koja gradi, napreduje i dočekuje svet

PIŠE: A. ILIĆ

Kada je 15. oktobra 2007. izašao prvi broj ALO! novina, Srbija je bila zemlja koja je propadala, osiromašena i skrajnuta, država čiji se glas nije čuo u svetu i iz koje su mnogo češće stizale loše nego dobre vesti.

»» IBARSKA MAGISTRALA

Pljačkaške privatizacije zavile su zemlju u crno, fabrike su se gasile, ljudi ostajali bez posla, a Ibarska magistrala, na kojoj su se nizale tragedije, bila je simbol Srbije koja je čekala bolje dane. O auto-putevima kojima danas putujemo, brzim vozovima, Beogradu na vodi ili EXPO

PLJAČKAŠKE PRIVATIZACIJE ZAVILE SU ZEMlju U CRNO, FABRIKE SU SE GASILE. LJUDI OSTAJALI BEZ POSLA, A IBARSKA MAGISTRALA, NA KOJOJ SU SE NIZALE TRAGEDIJE, BILA JE ŠIMBOL SRBIJE KOJA JE ČEKALA BOLJE DANE

Datum: 15.10.2026

Medij: Alo

Rubrika: Politika

Autori: A. ILIĆ

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027; Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 1273

Naslov: OD DRŽAVE KOJA JE TONULA DO SRBIJE KOJOJ SE SVET DIVI

Strana: 4,5

AOCI, RASLA JE I MENJALA SE ČITAVA ZEMLJA

NEZAPOSLENOST

2007. – **18,06%**
2026. – **7,2%**

PROSEČNA NETO ZARADA

2007. – **27.759 dinara**
2026. – **121.346 dinara**

PRIČA O SRBIJI KOJA JE OD DNE STIGLA DO VELIKIH USPEHA, KORAK PO KORAK, GODINU PO GODINU. A ALO! JE SVIH TIH 19 GODINA BIO TU, DA BELEŽI I TEŠKE DANE I VELIKE POBEDE

SRBIJA 2026.

SE SVET DIVI

» IZGRAĐENI PUTEVI

u Beogradu tada se nije ni sanjalo. Devetnaest godina kasnije slavimo rođendan u nekoj sasvim drugačijoj Srbiji. I zato ovo nije samo priča o rođendanu jednih novina. Ovo je priča o zemlji koja je padala, ustajala, menjala se i, korak po korak, krenula napred. A ALO! je sve vreme bio tu.

Devetnaest godina.

Toliko je prošlo otkako se 15. oktobra 2007. na kioscima pojavio prvi broj ALO!. Za jedne novine to su hiljade naslovnih strana, priča i ljudi. Za jednu zemlju - gotovo čitava epoha. Kada danas prelistavamo naše prve brojeve, ne vraćamo se samo u istoriju ALO!. Vraćamo se u Srbiju koje se mnogi još dobro sećaju. Srbija je prolazila kroz tešku tranziciju. Pljačkaške privatizacije, koje

su zemlju zavile u crno, za sobom su ostavljale ugašena preduzeća i ljude koji su preko noći ostajali bez sigurnosti koju su gradili godinama. Samo od 2005. do 2007. privatizovana su 953 društvena preduzeća. Nezaposlenost je 2007. iznosila 18,06 odsto, a prosečna neto plata 27.759 dinara.

Iza tih hladnih brojkii bili su stvarni ljudi. Roditelji koji su računali kako da pregraju mesec. Radnici koji nisu znali da li će sutra imati gde da odu na posao. Mladi koji su budućnost često tražili daleko od svoje zemlje.

Drugačije smo i putovali.

Nije bilo auto-puta „Miloš Veliki“. Nije bilo brze pruge Beograd - Novi Sad. Ibarska magistrala bila je nezaobilazni put ka zapadnoj Srbiji,

ali i put s kojeg su godinama stizale tragične vesti.

Beograd na vodi nije postojao. A da je neko tada rekao da će Beograd biti domaćin EXPO, verovatno bi mu malo ko poverovao.

A ONDA JE SRBIJA POČELA DA SE MENJA

Od 2012. počinje novo poglavlje. Nije sve moglo da se promeni za dan. Nisu problemi koji su se gomilali godinama mogli da nestanu preko noći.

Ali Srbija je počela da se podiže. Kilometar po kilometar. Pruga po pruga. Fabrika po fabrika.

Počeli su da niču auto-putevi i brze saobraćajnice, obnavljala se železnica, dolazile su investicije i otvarala nova radna mesta.

Tamo gde smo nekada satima vozili Ibarskom danas prolazimo auto-putem. Iz Beograda ka Novom Sadu putujemo brzim vozom.

Stvari koje su generaciji iz 2007. izgledale daleko postajale su deo svakodnevnog života.

Menjale su se i brojke.

Nezaposlenost sa 18,8 odsto iz 2007. pala je na 7,2 odsto u drugom kvartalu 2026, dok je prosečna neto zarada sa 27.759 dinara stigla

» NOVE PRUGE

» EKSPLO 2027.

MOŽDA SE TIH 19 GODINA NIGDE NE VIDI LEPŠE NEGO KADA POGLEDAMO SAVU. O AUTO-PUTEVI MA KOJIMA DANAS PUTUJEMO, BRZIM VOZOVIMA, BEOGRADU NA VODI ILI EXPO U BEOGRADU TE 2007. SE NUE NI SANJALO...

do 121.346 dinara u julu ove godine. Za 19 godina menjale su se, naravno, i cene i vrednost novca, ali promena tržišta rada govori o putu koji je zemlja prešla.

PROMENIO SE I NAŠ BEOGRAD

Možda se tih 19 godina nigde ne vidi lepše nego kada pogledamo Savu.

Na mestu nekada zapuštenog priobalja danas se uzdiže Beograd na vodi. Promenjena je silueta grada, nikli su novi trgovi, šetališta, zgrade. Beograd iz naših prvih brojeva i Beograd koji danas fotografiramo gotovo da ne izgledaju kao isti grad.

A najveća slika tek dolazi. EXPO 2027.

Od 15. maja do 15. avgusta sledeće godine Beograd će 93 dana biti domaćin sveta. Više od 140 međunarodnih učesnika već je potvrdilo dolazak, a očekuje se više od četiri miliona poseta. Zemlja koja je 2007. pokušavala da pronađe izlaz iz tranzicije sledeće godine otvara vrata svetu.

19 GODINA ZAJEDNO

A ALO! je sve to gledao i beležio. Bili smo tu kada je bilo teško. Kada su ljudi gubili poslove. Kada je stigla svetska ekonomska kriza.

Ali bili smo tu i kada je Srbija počela ponovo da gradi. Beležili smo prve kilometre novih puteva, nove pruge, fabrike, gradilišta, sportske pobe, velike događaje, srećne i tužne dane. Na hiljadama naših stranica ostalo je sačuvano 19 godina života jedne zemlje.

Zato danas, kada stavimo prvi ALO! iz 2007. pored ovog rođendanskog broja, ne gledamo samo dva primerka novina.

Gledamo dve slike Srbije.

Mnogo toga se promenilo za naših 19 godina. Menjali smo se i mi. Rasli smo zajedno. I baš zato ovaj rođendan nije samo pogled unazad.

Jer najlepše stranice tek treba da napišemo.

Datum: 15.10.2026

Medij: NIN

Rubrika Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Grad Beograd; Sekretarijat za socijalnu zaštitu

Napomena:

Površina: 105

Naslov: Novčana pomoć za roditelje trojki, četvorki i blizanaca u Beogradu

Strana: 6

Новчана помоћ за родитеље тројки, четворки и близанаца у Београду

Секретаријат за социјалну заштиту Града Београда саопштио је да родитељи тројки, четворки, петорки, шесторки и дуплих близанаца могу да поднесу захтев за остваривање права на сталну новчану помоћ.

Захтеви се подnose у општинском одељењу Градског центра за социјални рад, према месту пребивалишта наведеном у личној карти, сваког радног дана од 7.30 до 15.30 часова.

Од потребне документације неопходни су читана лична карта подносиоца захтева, изводи из матичне књиге рођених и потврде о пребивалишту за сву децу, као и потврда школе о редовном школовању за децу школског узраста и број текућег рачуна подносиоца. Изводи из мати-

чне књиге рођених и потврде о пребивалишту прибављају се службеним путем.

Висина помоћи зависи од узраста деце. Родитељи предшколске деце добијају износ једне просечне зараде у Београду, родитељи основаца две, а родитељи средњошколаца три просечне зараде исплаћене у Београду.

Datum: 15.10.2026
Medij: NIN
Rubrika: Bez naslova
Autori: Đorđe Bjelanović
Teme: Grad Beograd

Napomena:
Površina: 938

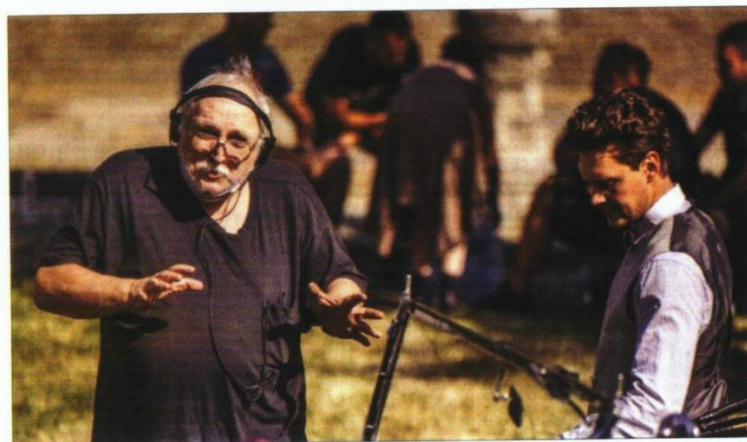
Naslov: Budi bog s nama

Strana: 43,44

ПОВРАТАК СЛОБОДАНА ШИЈАНА

Буди бог с нама

Нови Шијанов филм оживљава веселе двадесете прошлог века, време аутомобилизма, аероплана и сексуалне револуције, али и значајних писаца, сликара и глумаца који су обележили тадашњи Београд, међу којима су Милош Црњански, Иво Андрић и Сава Шумановић

ПРОМО / НЕМАЊА МИШЧЕВИЋ

Кроз ново остварење „Буди бог с нама“ Слободан Шијан нас враћа у време Бошка Токина, пионира српске кинематографије и филмске критике

Након 18 година од премијере последњег филма „С.О.С. – Спасите наше душе“, публика 53. ФЕСТ-а имала је прилику да погледа његово ново остварење „Буди бог с нама“. У питању је визуелни уметник, писац, редовни професор Факултета драмских уметности у пензији, сценариста и редитељ који је почетком осамдесетих година прошлог века, и то за свега четири године, снимео исто толико филмова по којима ће остати у аналима српске и југословенске кинематографије – „Ко то тамо пева“, „Маратонци трче почасни круг“, „Како сам систематски уништен од идиота“ и „Давитељ против давитеља“.

Добитник је бројних значајних признања – Октобарска награда Града Београда, награда „Александар Лифка“ за изузетан допринос европском филму, специјално признање „Живојин Жика Павловић“ за афирмацију филмске уметности у свету и „Златни печат“ Југословенске кинотеке само су нека од њих. Крајем 2021. године изабран је за дописног члана Одељења уметности

Српске академије наука и уметности и на тај начин постао први филмски стваралац који је добио ову част. Најкраће, могао би се описати у две речи – Слободан Шијан.

Редитељ јасне визије

Поводом стогодишњице филмске уметности у анкети Академије за филмску уметност и науку, „Ко то тамо пева“ проглашен је за наш најбољи филм, а пре пет година доживео је и поновну биоскопску дистрибуцију у Француској, након што је дигитално рестаурирана верзија приказана у програму „Кан класик“. Пишући о поменутом делу за НИН, у време првог приказивања, Богдан Тирнанић истиче да оно што је ово остварење чинило бољим од свих осталих домаћих филмова из тадашње продукције „није никаква порука или, сачувај боже, идеја“, већ управо супротно – „поверење у причу“ и, још више, његова „свест о циљевима и границама сопственог дебитантског подухвата“. Због тога, Тирнанић је видео Шијана као првог модернијег ствараоца југосло-

15.10.2026. НИН 43

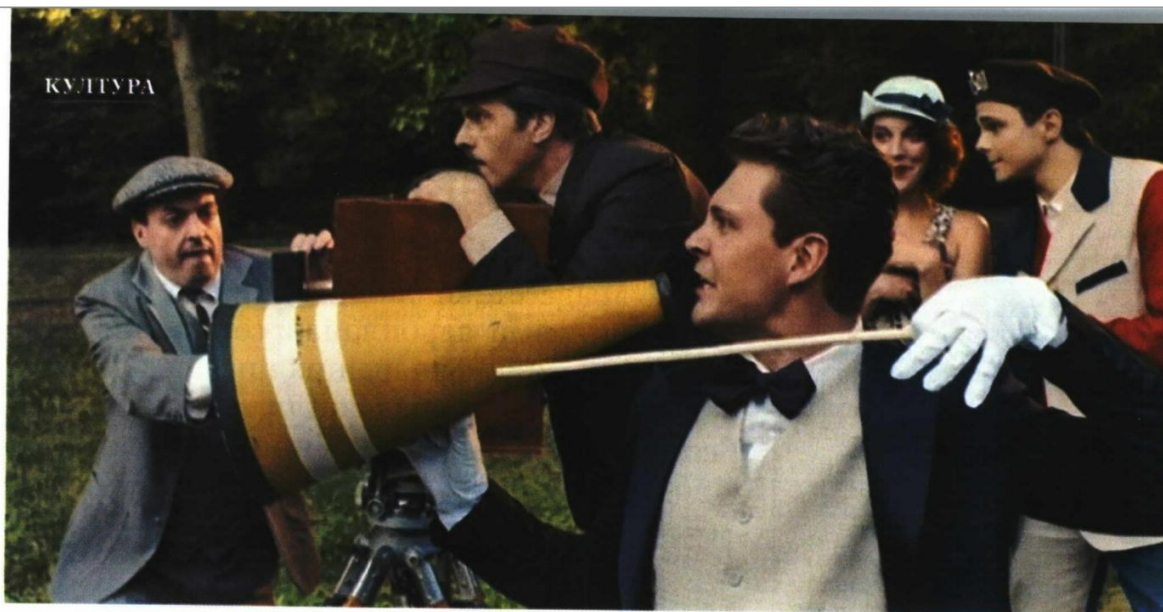
Datum: 15.10.2026
Medij: NIN
Rubrika: Bez naslova
Autori: Đorđe Bjelanović
Teme: Grad Beograd

Napomena:
Površina: 938

Naslov: Budi bog s nama

Strana: 43,44

венске филмске уметности који има визију будућег опуса, што, како наводи, „не подразумева ништа друго до низ бољих или лошијих филмова чији ће заједнички именитељ бити неколико индивидуалних митологема”.

Но, иако се ради о аутору који је имао један од најбољих почетака у историји филма овог простора, Шијан није имао тако силовит наставак каријере. После петог филма „Тајна манастирске ракије” из 1988, пуних 15 година чекао је на снимање новог, тако да је проширио опус тек у овом веку, када је режирао два – „Сироти мали хрчки” (2003) и „С.О.С. – Спасите наше душе” (2007), који ни близу нису поновили успех његових претходних радова.

Повратак у двадесете

Сада, у оквиру новог издања ФЕСТ-а, измештеног из традиционалног термина и означеног као ново место друштвено-политичких подела, ни премијера повратничког филма великог Шијана није могла да испуни Плаву дворану Сава центра. А пут до фестивалске пројекције није био нимало лак. Први синапис на конкурс Филмског центра Србије за финансирање и суфинансирање играних филмова редитељ је поднео још 2013. године, док је снимање почело 2019. и касније више пута прекидано, што због пандемије, што због недостатка средстава. На крају, филм је реализован у копродукцији чак седам земаља.

Кроз ново остварење „Буди бог с нама” Слободан Шијан нас враћа у време Бошка Токина (1894–1953), пионира српске кинематографије и филмске критике, кооснивача зени-тизма, аутора романа „Теразије” и

„Буди бог с нама” је ближи фантазији о судбини интелектуалца у променљивим временима и политичким околностима обележеним покушајима да се измени свет који је тек преживео ужасан рат

једне од најважнијих личности српске културе између два светска рата, који, обележен као народни непријатељ, у затвору приповеда страствену и духовиту причу о необичним околностима у којима је снимљен, а потом и мистериозно нестало његов филм „Качац у Топчидеру” или „Буди бог с нама”.

Пратећи, дакле, снимање првог модерног, урбаног филмског дела на Балкану 1924. године, који је Токин радио заједно са дадаистом Драганом Алексићем, Шијан оживљава време које из данашње перспективе делује идеалније, посебно због уметничког замаха и заноса. То је време аутомобилизма, аероплана и сексуалне револуције, али и значајних писаца, сликара и глумаца који су обележили тадашњи Београд. Међу њима су Токинови пријатељи и сарадници Милош Црњански, Иво Андрић и Сава Шумановић, а у филму се могу срести и Тин Ујевић, Бранислав Нушић, Жанка Стокић, Ита Рина, краљ Александар, Тито и Стаљин.

„Буди бог с нама”, чији сценарио, поред аутора филма, потписују Биљана Максић и Владимир Манчић, док је музику компоновала словеначка група „Лајбах”, лакомислено се може схватити као пуки реалистични портрет Бошка Токина и његове мисије, а заправо је ближи фантазији о судбини интелектуалца у променљивим временима и политичким околностима

обележеним покушајима да се измени свет који је тек преживео ужасан рат.

Потенцијал за дуговечност

Ипак, у нешто више од 90 минута материјала, служећи се класично шијановским комичним тоном, редитељ је направио дело које је само на тренутке узбудљиво и пријемчиво. Уз пренаглашену театаралност велике глумачке поставе, коју предводи Милош Биковић, запаженије улоге остварили су Горан Богдан, Небојша Дугалић, Јована Стојиљковић и Сергеј Трифунчић.

Како Токин и Алексић у једној сцени пролазе поред куће у којој су снимани „Маратонци”, а како се и нешто касније, у приказу забаве код „Москве”, зачује нумера „Сви ви што маштате о срећи”, враћајући нас у Ђенкин биоскоп, питање које се намеће након пројекције Шијановог новог филма јесте да ли и у њему има потенцијала за дуговечност у народу. Иако верно жанру, остварење оставља утисак заробљености у калупу, борећи се с мањком суштинске разиграности и карактеризације ликова, као и памтљивих реплика. Коначно, чини се да највећу вредност представља чињеница да је славни аутор напоскон добио прилику да своју младалачку фасцинацију причом о нестанку Токиновог дела претвори у филм и још једном се поклати публици.

Ђорђе Бјелановић

Datum: 15.10.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika Bez naslova

Autori: Miljenko Jergović

Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:

Površina: 1788

Naslov: Kenedi, Lički Tuđman i Aleksandar Šapić

Strana: 46,47,48,49

Kenedi, Lički Tuđman i Aleksandar Šapić

Ono što je nekad bila moja osnovna škola, sada je cijela Srbija, cijela Hrvatska, cijela, pa natroje izdijeljena, Bosna i Hercegovina

Piše Miljenko Jergović

Ono što Srbiju, dragi Basara, muči, a što nema previše veze ni s jednim povijesnim dokumentom, političkom platformom niti romanom, nema, dakle, veze ni s Načertanijem, ni sa Stevanom Moljevićem, ni s Memorandumom - da spomenem samo najgoru srpske opasnost, onako kako ih vide Hrvati - pretjerana je i nekulturna, reklo bi se - nevaspitana muška agresivnost, koja je pritom spojena s dominantnom gestom srpske kulture, njezinim osjećajem da se sve važno a srpsko zbiva naširoko izvan srpskih granica.

Ta pretjerana i nekulturna, reklo bi se - neodgojena muška agresivnost, gotovo udlaku ista, karakteristična je i za Hrvate, ali je use zatvorena, uska i parohijalna (da upotrijebim taj slikoviti i tačni srpski atribut), i ne samo da smatra kako izvan njužve Hrvatske ništa hrvatsko ne postoji, nego i samu Hrvatsku doživljava preširokom. Ali nevaspi-

tana muška agresivnost, iza koje poput jata agresivnih gusaka gaču i navaljuju skupine žena, ista je i u Hrvata. Ta agresivnost, i kod Srba i kod Hrvata, ispoljava se na dva načina: izgovorenim riječima i tekstem (češće) i golom fizičkom silom (jedva malo rjeđe).

Taj Kenedi stanovao je u jednom od sokaka u blizini škole, te je od duga vremena maltretirao pičuladiju. Stao bi na ulaz u školsko dvorište, otimao pare onima koji su imali, ili bi im istresao stvari iz školske torbe u blato, ponavljajući: Ausvajs bite, ausvajs bite!

Možda sam ti tog lika u ovim našim dopisivanjima, koja već imaju opseg, premda ne dubinu i finoću Proustove potrage za izgubljenim vremenom (nikada nisam imao živaca da ozbiljno čitam Prousta), ali kada sam ja išao u školu, bila je to Osnovna škola Silvije Strahimir Kranjčević, na Mejtašu, u nacionaliziranim prostorima Katoličke crkve, preciznije Zavoda svetog Josipa, višestruke obrazovne ustanove, osnovne škole, ženske učiteljske škole, škole za odgojiteljice, ženske trgovačke i ženske strukovne škole, koju su 1882. bile osnovale časne sestre iz družbe Kćeri Božje ljubavi, u toj, dakle, školi, a naročito oko nje, vladala je atmosfera elementarnog nasilja.

Uz školu bio je i nekakav srednjoškolski dački dom, a svud naokolo mnogo jalije, divljih i obijesnih preraslih i prestarjelih adolescenata, od kojih će u budućnosti jedni završiti u zatvoru, drugi će džepariti i krasti po Italiji, a treći će se,

Datum: 15.10.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika Bez naslova

Autori: Miljenko Jergović

Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:

Površina: 1788

Naslov: Kenedi, Lički Tuđman i Aleksandar Šapić

Strana: 46,47,48,49

vjerojatno i najmalobrojniji, nekim čudom upristojiti. Ali većinom, bili su zanimljivi likovi, ako ih promatraš s pristojne udaljenosti.

Među njima bio je jedan kojeg su zvali Kenedi. (J. F. Kennedy pretposljednji je američki predsjednik čijim su imenom, i to štedro, Sarajlije koristile kao nadimkom; posljednji bio je Nikson; nezamislivo mi je da nekog mangupa danas zovu Tramp ili Bajden...) Taj Kenedi stanovao je u jednom od sokaka u blizini škole, te je od duga vremena maltretirao pičuladiju. Stao bi na ulaz u školsko dvorište, otimao pare onima koji su imali (daće s novcima u moje vrijeme bilo je rijetkost), ili bi im istresao stvari iz školske torbe u blato, ponavljajući: Ausvajs bite, ausvajs bite! Jednom je tako, sačekivao djevojčice, pa ih nagovarao da zavuku ruku u džep njegovih hlača i da uzmu bombonu. Nije ih bilo malo koje bi mu povjerovala, pa zavukle ruku...

Poslije smo razrednim drugaricama,

Agresivnost koja danas, 2026. pripada svijetu politike, nacionalnih osjećaja, domoljublja (patriotizma), narodnog jedinstva i sabornosti, tih je sedamdesetih mirno i naivno živjela na ulicama i oko škola

onima s kojima smo bili dobri, govorili: Ako te Kenedi zaustavi, nemoj slučajno da bi mu zavukla ruku u džep! I na tome se sve završavalo. Nikome nije ni na kraj pameti bilo da išta prijavljuje roditeljima, učiteljici, nastavnicima, jer od prijavljivanja ne bi bilo nikakve koristi. Takvo je bilo vrijeme, takvi običaji. Agresivnost koja danas, 2026. pripada svijetu politike, nacionalnih osjećaja, domoljublja (patriotizma), narodnog

jedinstva i sabornosti, tih je sedamdesetih mirno i naivno živjela na ulicama i oko škola. Samoupravni socijalizam uredno je funkcionirao, a muška agresivnost, kao i lepršavost jata agresivnih guski koje podržavaju svoje muškarce, bila je spuštena na nižu razinu.

Kako sam se ja u svemu tome snalazio? Vrlo teško. Katkad bih dobio batina, polijevali bi me prljavom vodom, istresali mi stvari iz torbe u blato, pa kad bih došao kući s blatnjavim školskim knjigama i bilježnicama, i kad bi mati i Nona vikali na mene da sam nepažljiv, neuredan i svakakav, ja nikad, naravno, ne bih govorio šta se dogodilo. Te sam se sramio da kažem, te od takvog govorenja ne bi bilo nikakve koristi. Podnošenje nasilja građanska je dužnost. Ako nisi u stanju da pokorno podnosiš nasilje, a nisi u stanju ni da ga provodiš, ti si asocijalan, nedruštven, loš. Kao i danas: ako nisi u stanju da pokorno podnosiš nasilje, a nisi u stanju ni da ga provodiš,

Datum: 15.10.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika Bez naslova

Autori: Miljenko Jergović

Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:

Površina: 1788

Naslov: Kenedi, Lički Tuđman i Aleksandar Šapić

Strana: 46,47,48,49

ti si loš Srbin ili loš Hrvat. Nacionalni izdajnik.

Škola je imala dva ulaza. Onaj koji je vodio u školsko dvorište i onaj s druge strane škole, koji je vodio direktno u zgradu. Lijepa i visoka hrastova vrata, kao da u crkvu ulaziš, ispred kojih nema Kenedija, ni drugih provoditelja narodne volje, ali to je ulaz koji nije za učenike, nego samo za nastavnike i roditelje kad dolaze na roditeljske sastanke. Tu ti je naprosto zabranjeno prolaziti. Tu unutra stoluje čika Šaćir. Stariji golemi muškarac u plavoj radničkoj kuti, prosijed, s onovremenim brčićima, čika Šaćir je školski podvornik, portir i hauzmajstor. Inače, partizanski prvoborac, koji je prošao Sutjesku i Neretvu, ali to nije bio nikakav razlog da ne radi kao školski portir i hauzmajstor.

Bio je dobar čovjek, ali je vazda ratovao s učenicima, koji su radili razne gluposti, današnjoj djeci vjerojatno nezamislive. Između ostalog, natjecali su se u tome tko će na taj zabranjeni ulaz pokraj čika Šaćira utrčati u školu. Drugima je to, možda, bilo samodokazivanje, ali meni bila je to borba za opstanak: kako ući u školu, a ne izložiti se Kenedijevom nasilju? Više puta mi je uspjelo da tako uđem, ali češće bi me čika Šaćir ulovio i iznio van, da idem okolo, pa kroz dvorište i u školu.

S padom komunizma i raspadom Jugoslavije to što opisujem samo se podiglo na viši nivo. Muško je nasilje institucionalizirano i ovjereno kao općenita socijalizacijska forma. Ono što je nekad bila moja osnovna škola, sada je cijela Srbija, cijela Hrvatska, cijela, pa natio je izdijeljena, Bosna i Hercegovina. Pritom, još je od nekih doba zavladała moda rodne emancipacije, nulte tolerancije prema nasilju, a naročito nasilju u obitelji. U našem slučaju, međutim, sve te zapadnjačke kerefeke samo treba uklopiti u nasilničku maskulinu konstrukciju vladajućeg patriotizma.

U Hrvatskoj policija podržava nogometne navijače kada provode nasilje nad nezaštićenim pojedincima, a sudovi redovito presuđuju u korist nasilnika, ukoliko se oni koji su bili izloženi nasilju drznu da ih tuže. Otpor žrtve prema nasilju smatra se apsolutno nepatriotskim činom. Recimo, činjenica da sam se usudio pobuniti protiv

grafita koji su mi ispisali na neboderu samo je dodatno pogoršala moj položaj u očima vlasti i policije, uključujući Ministarstvo kulture. Danas mi je, dakle, gore nego što mi je bilo prije nego što je nepoznat netko napisao taj grafit. I znam zašto mi je gore: zato što se nisam znao ponašati. Trebao sam shvatiti kritiku koju mi grafiter upućuje, te se izložiti samokritici. Od mene se to očekivalo, na način na koji se od svake djevojčice očekivalo da zavuče ruku u Kenedijev džep i iz džepa izvadi bombonu. Već neko vrijeme u odnosu na zajednicu u kojoj živim osjećam se kao djevojčica koja je zavukla ruku u Kenedijev džep.

Problem Srbije i Beograda nije u tome što je beogradski gradonačelnik ženi razbio glavu. Problem je u

**Šapić kaže da je svoju
žrtvu – odgurnuo.
Kada snažan muškarac
odgurne, do takvih
posljedica, eto, dolazi.
Josu Mraović svoju
je žrtvu samo htio
pozdraviti, poželiti joj
dobrodošlicu u Gospiću.
Slavni srpski i hrvatski
nacional-kulturni
identiteti samo su ukras
tom nasilju**

tome što se on opravdava, i to opravdanje bit će prihvaćeno ili odbačeno isključivo u skladu s političkim stavovima onog koji opravdavanju svjedoči, time da je on ženi razbio glavu kao privatna, a ne kao politička ličnost. On, naravno, kaže i to da su žena i njezin muž, udvoje i organizirano, fizički napali njega. Ali ta tvrdnja manje je upečatljiva, i to ne zato što nije naročito uvjerljivo da bi dvoje prosječno građanih ljudi, pa još braćni par, napali bivšeg sportaša i mrgu od čovjeka, koji je zbog svoje živopisne snage i građe dobio ulogu Gangule, u filmu "Kad porastem biću kengur", nego je ta tvrdnja manje upečatljiva, jer se njome tvrdi da je David – pa još ženski! – prebio Golija-

ta, a ovaj mu je samo slomio nosnu kost i razvalio čeljust, što se sve skupa, ipak, u ljudskoj povijesti, makar i onoj mitološkoj, već događalo.

To, međutim, da postoji razlika između čovjeka koji prebija ženu kao politička ličnost i koji ju prebija kao građansko lice, moguće je samo kod Srba i Hrvata. Prije već dvadeset godina jedan je hrvatski političar, nadimka Lički Tuđman, u to vrijeme apsolutni vladar puste i raseljene Like, u tamošnji košarkaški klub, kojim je on, kao i svim drugim pokretinima i nekretninama, lično upravljao, doveo da igra jednu zgodnu košarkašicu afroameričkog porijekla. Djevojka je mislila da dolazi igrati košarku, a Lički je Tuđman imao ponešto šire mišljenje o toj igri. Uslijedio je sudski proces za silovanje, koji je otpočetka do kraja vođen kao orgijastična proslava muškog nasilja. Patriotskog hrvatskog muškog nasilja, da budemo cjeloviti u iskazu. Lički Tuđman, imenom Josu Mraović, imao je na suđenju podršku cjelokupnog sustava, te pouzdanu logistiku u državnim i režimskim medijima, koji su o suđenju izvještavali kao da prate pornografski film. Tako se izvijestilo i o tome da je Lički Tuđman u cijelosti proveo svoju mušku akciju – patrioti će sramotno tvrditi da je to činio uz svojevoli pristanak žrtve – ali da mu se, kako to naš prostodušni narod kaže, kurac nije htio dići. Uzgred, na erektivnoj disfunkciji nasilnik je i temeljio svoju obranu, jer kakvo je to silovanje s mlohavom pišom? I kad mu nije uspjelo ono što je nakanio, Lički Tuđman žrtvi je zabio prst u analni otvor.

Sudac koji je vodio proces, njegovo ime neka se čuje do kraja svijeta, zvao se Branko Milanović – po nacionalnosti Hrvat katolik! – presudio je i u obrazloženju presude napisao kako tu nije bilo silovanja, jer da je prst u analnom otvoru više oblik socijalne komunikacije, nešto kao rukovanje. Josu Mraovića, ipak je osudio na – dvije godine zatvora. Vrhovni sud Republike Hrvatske ukinuo je presudu i naložio novi proces, na kojem je drugi sudac Josu Mraovića osudio na – tri godine zatvora. Potom je apelacijski sud kaznu vratio na dvije godine, da bi se Lički Tuđman našao na slobodi četiri mjeseca prije isteka dvogodišnje kazne.

Datum: 15.10.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika Bez naslova

Autori: Miljenko Jergović

Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:

Površina: 1788

Naslov: Kenedi, Lički Tuđman i Aleksandar Šapić

Strana: 46,47,48,49

Otpor žrtve prema nasilju smatra se apsolutno nepatriotskim činom. Recimo, činjenica da sam se usudio pobuniti protiv grafita koji su mi ispisali na neboderu samo je dodatno pogoršala moj položaj u očima vlasti i policije, uključujući Ministarstvo kulture

Ovo što sam ti ukratko opisao, a zapravo je mnogo bogatije i sadržajnije, i mnogo, mnogo grublje, prostakije i violentnije, nema baš nikakve veze s nacijom i ideologijom, s piscima ovim i onima, s komunizmom, Vatikanom i Stepincem, ovo nema veze ni s Tuđmanom i HDZ-om, premda su Tuđman i HDZ povijesni proizvod toga; ovo što sam ti ukratko opisao samo je kontinuirani akt muškog nasilja i neodgojene muške agresivnosti, koji započinje sa silovanjem američke košarkašice, što ga je izveo rečeni Joso Mraović, zvani Lički Tuđman,

nastavlja se suđenjem u Gospiću, pa tobožnjim rušenjem slučaja i ponovnim, gotovo istim takvim suđenjem. U tom kontinuiranom aktu muškog nasilja sudjelovale su i žene. Iza prljavog zadriglog krmka, čije domoljublje ne smije se dovoditi u pitanje, uvijek nastupaju i guske.

Drugi proces Ličkom Tuđmanu od prvog se razlikovao samo po tome što ga nije vodio Branko Milanović, inače ratni izbjeglica iz Bosne, nego neki naš, pravi hrvatski sudac. Sam Milanović u jednoj je drugoj presudi nekom nesretniku u obrazloženju napisao da

su njegovi preci četiristo za otomanske vlasti petsto godina zlostavljali i progonili Hrvate katolike. Ali između tog naivno brahijalnog nasilja i nasilja ponešto perfidnijih Milanovićevih suđačkih kolegica i kolega, razlike nema.

Šapić kaže da je svoju žrtvu - odgurnuo. Kada snažan muškarac odgurne, do takvih posljedica, eto, dolazi. Joso Mraović svoju je žrtvu samo htio pozdraviti, poželiti joj dobrodošlicu u Gospiću. Slavni srpski i hrvatski nacional-kulturni identiteti samo su ukras tom nasilju. Govorim o Srbima i Hrvatima dature, jer u ovoj stvari razlike ne vidim nikakve, osim što se katkad čini da su Hrvati geografski bliži pristojnom svijetu. Ali to što su mu geografski bili bliži 1941, kada taj svijet nije više bio tako pristojan, nije urodilo dobrim rezultatima. Čak bih rekao da nikada nismo bili bliži Srednjoj Europi i Zapadu kao te 1941, desetog travnja u Zagrebu.

Sretno i piši o onom što se oko tebe događa,
m **N**

Datum: 15.10.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika Bez naslova

Autori: Piše Milica Rilak

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 224

Naslov: Raste BDP, rašće i inflacija

Strana: 6,7

EKONOMIJA PROGNOZA MMF

Raste BDP, rašće i inflacija

Povratak inflacije u gornju polovinu ciljanog raspona od 1,5 do 4,5 odsto objašnjava se nestankom ovogodišnjeg efekta jeftine hrane, prenosom uvoznih cena energenata i visokom potrošnjom usled rasta plata

Piše Milica Rilak

PREMA PROGNOZAMA IZ NAJNOVIJEG, JESENJEG IZVEŠTAJA Međunarodnog monetarnog fonda, prognoza rasta BDP-a Srbije za ovu godinu povećana je na 3,3 odsto.

Analize Fonda i Narodne banke Srbije istovremeno najavljuju rast inflacije u narednoj godini.

Nakon skromnog rasta od dva odsto u 2025. godini, procene za 2026. godinu kretale su se uzlaznom linijom.

Datum: 15.10.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika Bez naslova

Autori: Piše Milica Rilak

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 224

Naslov: Raste BDP, rašće i inflacija

Strana: 6,7

MMF je u junskom izveštaju o reviziji aktuelnog aranžmana predviđao relativno skroman rast od 2,8 odsto zbog geopolitičkih rizika i slabije tražnje iz Nemačke i Italije.

Međutim, BDP Srbije je u prvom tromesečju porastao za 3,2 odsto, a u drugom za 3,6 odsto. Zbog toga je Narodna banka Srbije u avgustu podigla prognozu na 3,2 odsto do kraja ove godine, i to zahvaljujući oporavku industrije, nastavku serijske proizvodnje električnih automobila u Kragujevcu i dobroj poljoprivrednoj sezoni.

MMF je sada otišao korak dalje i podigao procenu na 3,3 odsto, što je znatno iznad proseka evropskih ekonomija u razvoju od 1,7 odsto, stoji u World Economic Outlook-u.

Za 2027. godinu MMF zadržava umereniju projekciju rasta od četiri odsto, ukazujući na spoljne neizvesnosti i skuplje zaduživanje. Sa druge strane, Narodna banka prognozira rast BDP-a od 4,5 odsto, računajući na snažan podsticaj koji će građevinarstvu, turizmu i izvozu usluga doneti specijalizovana izložba EXPO 2027.

Na srednji rok, obe institucije procenjuju potencijalni rast Srbije na oko 3,5 odsto.

Kretanje potrošačkih cena u 2026. godini obeležio je nagli pad tokom leta, kada se međugodišnja inflacija pod uticajem pojeftinjenja voća i povrća spustila na 2,7 odsto u junu i 1,9 odsto u julu.

Usled tog privremenog zatišja, procena prosečne godišnje inflacije za 2026. godinu korigovana je naniže sa 3,6 odsto u junskom izveštaju Fonda, na 3,2 odsto kod Narodne banke, te na 3,1 odsto u aktuelnom izveštaju MMF-a.

Međutim, sva tri dokumenta najavljuju da u 2027. godini sledi ubrzanje inflacije.

MMF u oktobarskom izveštaju predviđa prosečnih 4,2 odsto, Narodna banka 4,3 odsto, dok se u junskom dokumentu Fonda procenjivalo da će rast cena dostići 4,4 odsto što je sama ivica ciljanog okvira naše centralne banke.

Povratak inflacije u gornju polovinu ciljanog raspona od 1,5 do 4,5 odsto objašnjava se nestankom ovogodišnjeg efekta jeftine hrane, prenosom uvoznih cena energenata i visokom potrošnjom usled rasta plata. **N**

Datum: 15.10.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: IVAN MILENKOVIĆ i

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Naslov: NAROD ILI KORUPCIJA

Napomena:

Površina: 1735

Strana: 8,9,10

8

Intervju: **Dejan Šoškić, ekonomista**

NAROD ILI KOR

Koga vidimo kao "velike znalce" u tom režimu koji nešto tobože znaju? Uglavnom priučene ljude sa kupljenim diplomama. Kod njih su evidentno najveći "znalci" jedna osoba koja je navodno završila neku dopisnu loše rangiranu biznis školu u ruralnoj Americi, jedan dva puta dokazani plagijator, a i jedna starija žena koja je navodno doktorirala na jednom privatnom fakultetu, na kome je njen predsednik stranke otprilike u isto vreme završio master tezu čiji naslov nije znao da kaže kad je javno upitan o tome. Studentska lista ima više od 140 doktora nauka. U pitanju su ljudi neuporedivo većih sposobnosti. O razlici u čestitosti i moralu ne treba trošiti reči

Fotografije: Marija Jankovic

Radna biografija Dejana Šoškića oduzela bi veliki prostor, zato navodimo samo osnovne podatke. Redovni profesor Ekonomskog fakulteta u Beogradu na predmetima Finansijska tržišta, Analiza hartija od vrednosti i Ekonomska statistika. Kao gostujući profesor predavao je u Americi na univerzitetima Berkli, Nju Hejven i Rod Aljland, učesnik je mnogih evropskih projekata, usavršavao se u uglednim evropskim i američkim institucijama. Bio je guverner Narodne banke u periodu od 2010. do 2012. godine, član je Srpske akademije nauka i umetnosti. Autor je knjige *Hartije od vrednosti: upravljanje portfoliom i investicioni fondovi*, koautor knjiga *Finansijska tržišta i institucije*, *Ekonomska statistika* i *Berzanski pojmovnik*. Objavio je više od 70 članaka i referata iz oblasti bankarstva, monetarne

ekonomije, finansijskih tržišta i tranzicije. Sa svojih 250 kolega sa Studentske liste, ali i studentima i građanima čijoj se zajedničkoj borbi protiv pogubnog režima pridružio, ovih dana krstari Srbijom, susreće se s građanima, bori se za ideje koje bi od devastirane zemlje načinile prihvatljivo i sigurno mesto za život. Profesoro Šoškić govori za "Vreme" o ekonomiji, falsifikatorskom režimu, pripremama za izbore, ali i o njegovom ličnom izboru da profesorsku katedru zameni iscrpljujućom predizbornom kampanjom.

"VREME": Pokazujete optimizam tvrdnjama da bi, u ekonomskom smislu, Srbija mogla da izdrži smenu vlasti na taj način što bi Studentska lista pokrpila rupe kroz koje zajednički novac curi direktno u džepove naprednjaka ili u njihovu korist. Da li je to dovoljno?

DEJAN ŠOŠKIĆ: Naravno da Srbija može da izdrži smenu vlasti u ekonomskom smislu jer, kao što znamo, smena vlasti ne izaziva bilo kakvo bankrotstvo države. Privreda i dalje radi, porezi se plaćaju, budžet se puni, a budžetski korisnici redovno dobijaju svoj novac, pre svega plate i penzije – kako pre, tako i posle izbora. Međutim, bankrotstvo države može uslediti ako se nastavi sistematsko rasipanje novca građana na preskupe i neproduktivne projekte upitnog kvaliteta – EXPO, nacionalni stadioni i slično – i na potpuno netransparentan način koji daje osnova za sumnju u korupciju velikih razmera. Srbija je po oceni organizacije Transparency International jedna od četiri najkorumpiranije zemlje u Evropi i na njihovoj listi percepcije korupcije srozala se za 36 mesta od 2012. godine. Od iste te 2012. do danas ukupan rast ekonomske

15. oktobar 2026. **VREME**

Datum: 15.10.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: IVAN MILENKOVIĆ i

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 1735

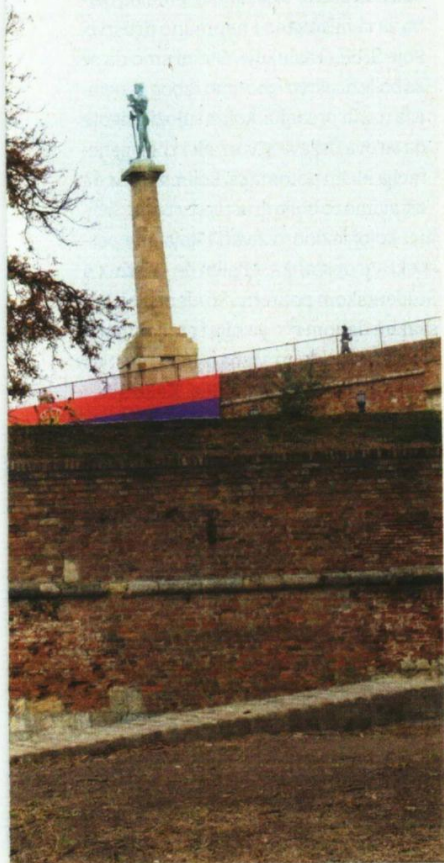

Naslov: NAROD ILI KORUPCIJA

Strana: 8,9,10

9

UPCIJA

aktivnosti je oko 40 odsto, a javnog duga oko 190 odsto. Ovakvi trendovi su pogubni, posebno što naša zemlja nije napredovala dovoljno u domenu konkurentnosti privrede. To se vidi iz još uvek nerešenog pitanja relativno visokog i postojanog deficita u tekućem delu platnog bilansa.

Drugim rečima, privreda ne valja.

Da, to je ključni dokaz da su privredne reforme neuspešne, a naša privreda i dalje slaba. Pobeda Studentske liste donele bi suzbijanje korupcije i naplatu svih nenaplaćenih poreza. To bi smanjilo troškove i povećalo prihode države, odakle bi se stvorile realne osnove za trajno povećanja plata i penzija u Srbiji, ali i drugih prinadležnosti iz budžeta. Ako će u Crnoj Gori od 2027. minimalne zarade biti 1000 evra, a minimalne penzije 500 evra, Srbija sa uređenim finansijama nema vidljivih razloga da bitno zaostaje za Crnom Gorom po pitanju i plata i penzija i drugih budžetskih davanja. Koliko je sredstava pronevereno korupcijom i koliki su negativni finansijski efekti pogubnih ekonomskih politika i rastakanja institucija već duže od 14 godina pokazaće detaljna analiza nakon smene vlasti. Ono što se već sada vidi iz zvaničnih statistika i analiza istraživačkih novinara jeste da je javni dug porastao sa 12,5 milijardi evra početkom 2012. godine na više od 42 milijarde evra danas, da je dug Telekomu verovatno veći od pet milijardi evra, da EPS duguje više od jedne milijarde, da Srbijagas duguje blizu jedne milijarde, da su prekogranični krediti naše privrede oko 20 milijardi evra i da postoje dugovanja i neizmirene obaveze na nivou grada Beograda, drugih lokalnih samouprava i drugih javnih institucija.

Ukoliko bi Studentska lista smenila esenesovsku vlast, sva je prilika da bi u "pilotskoj kabini" zatekla vrlo neobične mehanizme upravljanja.

Da li verujete da Studentska lista

ima dovoljno kapaciteta da u relativno kratkom roku "nauci da leti"?

Ne treba mistifikovati funkcionisanje države. Nema tu nikakve pilotske kabine i sigurno je da tu nema nikakvog pravog pilota, jer da ima, ne bismo bilu tu gde jesmo. Jasno je kojim se mehanizmima održava kurs dinara: stranim direktnim investicijama, stalnim zaduživanjem i rasprodajom nacionalnih resursa strancima. Plate i penzije stižu na vreme jer mi redovno i svakodnevno plaćamo poreze i doprinose i kao građani i kao pravna lica sa sedištem u Srbiji. Srbija izmiruje spoljašnje dugove iz svojih poreskih prihoda i iz novih zaduživanja. Tu nema nikakve mistike i nikakve naročite mudrosti. Pa koga tu vidimo kao "velike znalce" u tom režimu koji tobože nešto znaju? Uglavnom priučene ljude sa kupljenim diplomama. Kod njih su evidentno najveći "znalci" jedna osoba koja je navodno završila neku dopisnu loše rangiranu biznis školu u ruralnoj Americi, jedan dva puta dokazani plagijator, a i žena koja je navodno doktorirala na jednom privatnom fakultetu, na kome je njen predsednik stranke otprilike u isto vreme završio master tezu, čiji naslov nije znao da kaže kad je javno upitan o tome. Studentska lista ima više od 140 doktora nauka. U pitanju su ljudi neuporedivo većih sposobnosti. Na razliku u čestitosti i moralu ne treba trošiti reči.

I čitav režim je falsifikatorske prirode: sve što studenti, građani ili osobe sa Studentske liste izgovore, režim preuzima i ponavlja. Tu je

■ Ono što se već sada vidi iz zvaničnih statistika i analiza istraživačkih novinara jeste da je javni dug porastao sa 12,5 milijardi evra početkom 2012. godine na više od 42 milijarde evra danas, da je dug Telekomu verovatno veći od pet milijardi evra, da EPS duguje više od jedne milijarde, da Srbijagas duguje blizu jedne milijarde, da su prekogranični krediti naše privrede oko 20 milijardi evra i da postoje dugovanja i neizmirene obaveze na nivou grada Beograda, drugih lokalnih samouprava i drugih javnih institucija

VREME 15. oktobar 2026.

Datum: 15.10.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: IVAN MILENKOVIĆ i

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 1735

Naslov: NAROD ILI KORUPCIJA

Strana: 8,9,10

10

i držanje pred kamerama, čemu ste i vi bili izloženi, kada brbljaju kako bi pokrili glasove oponenata?

Tu se jasno pokazuje neinventivnost, nevaspitanje, ali i panika u njihovim redovima. Narod odavno vidi istinu.

Za koji se privredni model vi zalažete?

Za model tržišne privrede koji omogućava preduzetništvo i slobodno tržište, ali teži da privredni sistem i privredna aktivnost vode blagostanju za društvo u celini.

Da li vas ideološka raznolikost, nužno da bi se suprotstavilo autokratskom režimu, brine ili ne?

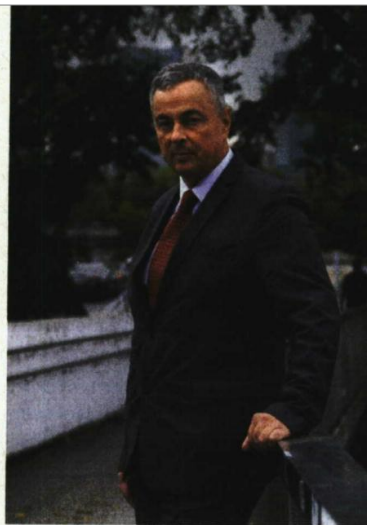
Mislim da je u ovom trenutku ideološka raznolikost manje bitna jer je u prvom planu borba za očuvanje i obnavljanje ustavnosti i zakonitosti u Srbiji.

Režim se, kao i uvek do sada, sprema da zloupotrebi ljude s Kosova i iz Bosne i Hercegovine. Da li Studentska lista ima odgovor na izborni inženjering?

Studenti imaju unapred spreman odgovor za sve moguće i nemoguće situacije.

Sasvim je izvesno da bi režim, u slučaju poraza, pružao otpor iznutra. Na koji način se organizovati posle smene režima?

Sve loši kadrovi koje je imenovala država nova izvršna vlast može da ukloni sa pozicija odlučivanja. Studentska lista zagovara donošenje zakona o lustraciji i primenu zakona o poreklu imovine. Oslobođeno tužilaštvo i ukupan pravosudni sistem radiće svoj posao, a nezavisne stručne komisije biraću najbolje kandidate

na mesta odlučivanja u javnom sektoru, na javnim konkursima, potpuno transparentno. Danas je mnogo lakše znati za kvalitetne ljude i naći ih. Ovaj žalosni sunovrat naše zemlje i državnih institucija u poslednjih desetak godina ima i jednu veliku prednost za buduću pobedničku vlast. Ljudi su se pokazali kakvi su.

U kojoj meri je važna podrška "sa strane"? Režim govori o nekakvom ogromnom novcu sa strane koji Studentska lista dobija, dok upravo on uzima enormne sume iz inostranstva.

Režim u kontinuitetu iznosi neistine i mislim da je to danas svima jasno. Kandidati studentske liste uglavnom samostalno finansiraju troškove putovanja i gostovanja po Srbiji. Puno je i donacija i dobrovoljnih priloga, na čemu smo svi veoma zahvalni.

Kako biste uporedili pokret koji se borio protiv Miloševića i Studentsku listu?

Mislim da se studenti i građani i devedesetih i danas bore protiv sličnih političkih

strukture, čak i istih ili sličnih partija i koalicija. To je suštinski borba za demokratiju, poštovanje ustava i zakona, slobodu govora, slobodu informisanja, slobodu glasanja, poštovanja ljudskih i građanskih prava. To je fundamentalna borba za civilizovano i napredno društvo, koje Srbija zaslužuje. Dužni smo da se za bolje društvo izborimo i zbog generacija naših predaka, koji su uložili živote da se ova država stvori, ali i zbog generacija naših potomaka, kojima treba da ostavimo to bolje društvo, tu bolju Srbiju u kojoj je dobro živeti i koja ima perspektivu opstanka. Mislim da je istina o Studentskom pokretu i Studentskoj listi svakim danom sve jasnija i građanima u zemlji, ali i posmatračima iz inostranstva.

Kampanja je iscrpljujuća. Kako sve to izgleda iz vaše perspektive?

To je potpuno novo iskustvo za mene. Ono je posledica sticaja okolnosti i mog obećanja studentima da ću ih podržati ako oni to žele. Putujem dosta i dosta govorim sa ljudima širom zemlje, i na tribinama i sasvim neposredno. Do sada su mi utisci izvanredni. Razgovarao sam sa puno dobronamernih i pametnih ljudi u različitim mestima i iz različitih socijalnih slojeva našeg društva, koje sve objedinjuje potreba i volja da se spasi i unapredi naša zemlja. Razgovarao sam i sa ljudima koji formalno podržavaju vlast da bi dobili dnevnice ili zbog nekih učenja i zastrašivanja. Veliki deo tih ljudi ne treba kritikovati i omalovažavati. Oni su u toj nesretnoj situaciji zbog odsustva slobodnih i istinitih informacija u medijima, ali i zbog opšte nemaštine i represivnog sistema koji ucenjuje, zastrašuje i ponižava svoje građane. Legitimitet studentskog pokreta je ogroman. Niko u istoriji naše zemlje nije okupio više ljudi na ulicama Beograda nego studenti marta prošle godine. I to uprkos prestanku rada železnice i autobuskih linija i uz sistematsku medijsku blokadu. Ako to uporedimo sa skupo plaćenim skupovima vlasti, sa prevozom, jelom, pićem, lošom ali skupom muzikom, ucenjivanjem, zastrašivanjem, potplaćivanjem i sličnim, svakome je valjda jasno da postojeća politička struktura nema legitimitet i da je raspoloženje građana ubedljivo na strani potrebe za političkom promenom.

IVAN MILENKOVIĆ

■ Srbija je po oceni organizacije

Transparency International jedna od četiri najkorumpiranije zemlje u Evropi i srozala se na njihovoj listi percepcije korupcije za 36 mesta od 2012 godine. Od iste te 2012. do danas ukupan rast ekonomske aktivnosti iznosi oko 40 odsto, a javnog duga oko 190 odsto. Ovakvi trendovi su pogubni, posebno što naša zemlja nije napredovala dovoljno u domenu konkurentnosti privrede

15. oktobar 2026. VREME

